Betreft: Oproep aan Gedeputeerde Staten

Aan: College van Gedeputeerde Staten Provincie Zuid-Holland

Cc. Provinciale Staten Zuid-Holland

Van: Vereniging Vrienden van Vlietland

Verzenddatum: 16 augustus 2026.

Geachte college,

Graag vragen wij uw aandacht voor het volgende:

Een nieuwe benaming kan wonderen verrichten

Provinciaal toezichthouder OZHZ en projectontwikkelaar DLR introduceerden onlangs een geheel nieuw begrip in het langlopende Vlietland-dossier, namelijk '*Project Vlietland*'.

'*Project Vlietland'* kent geen geoperationaliseerde gebiedsbegrenzing, niet in functionele, noch in territoriale zin. Een afwijking ten opzichte van de gebruikelijke benamingen, zoals bijvoorbeeld 'plangebied', 'ondererfpacht gebied', 'DLR gebied'. Maar voordelig voor de ontwikkelaar, want dit zelfbedachte concept blijkt bijzonder elastisch te zijn.

Met deze zelfverzonnen benaming zonder duidelijke definitie, kan gemanipuleerd worden, zo blijkt. De - sinds jaar en dag gebruikte- objectieve begrippen ('Plangebied', 'Bouwgebied') kunnen in onderdelen uitgesplitst worden. Men kan vervolgens zelf vaststellen welk onderdeel wel of niet tot dat zelfbedachte '*Project Vlietland '* hoort. En daarmee bepalen welke werkzaamheden wel of niet onder geldende wet- en regelgeving vallen.

Concreet: DLR kan bepalen dat de grootschalige kapwerkzaamheden niet tot '*Project Vlietland'* gerekend moeten worden. Ze kunnen zodoende stellen dat de algemeen geldende wet- en regelgeving in het *bouwgebied* opeens niet meer gelden voor de nu losgeknipte kapwerkzaamheden. Officiële Waarschuwingsbrieven, verboden, oordelen van een omgevingsdienst, kunnen zodoende zogenaamd 'legaal' aan de laars worden gelapt. Verboden en beperkingen, die eerder voor werkzaamheden in het *bouwgebied* werden opgelegd, gelden weliswaar onverkort. Maar volgens DLR/ OZHZ [1] nu opeens **niet** meer voor de gewenste werkzaamheden in het zogenaamde '*Project Vlietland*'. Die kapwerkzaamheden zijn nu immers losgeknipt van dat 'project'.

Een beproefde methode

Bovenstaande betreft geen wild-west verhalen, maar hoort bij een beproefde methode. Herkend door juristen als truc om wetgeving te omzeilen.

[1] Wie van de twee dit begrip als eerste introduceerde, is ons onbekend. Beiden gebruiken het veelvuldig. We zullen daarom in deze brief de samenstelling OZHZ/ DLR gebruiken.

In Vlietland werd dit concreet toegepast op de grootschalige kapwerkzaamheden afgelopen winter. En vervolgens tijdens de daaropvolgende juridische geschillen.

DLR en toezichthouder OZHZ creëerden met dit zelfverzonnen begrip een alternatieve werkelijkheid in Vlietland. Men besloot op eigen houtje dat het kapwerk niet onder het zelfbedachte '*Project Vlietland*' viel en omzeilde daarmee handhaving op wet- en regelgeving tijdens grootschalige vernietiging van leefgebied van boommarter en vele andere beschermde soorten. Hoewel die werkzaamheden altijd onder het regiem van vergunningplichtige flora-en fauna-activiteiten vallen, en het er niet toe doet of je het werk eufemistisch 'onderhoud' noemt, werden in '*Project Vlietland*' zodoende door toezichthouder OZHZ 'geen nieuwe activiteiten' waargenomen, zo schrijft zij in februari in haar Verweer aan de Voorzieningenrechter. Daarom was er dus ook niets te handhaven, aldus OZHZ.

In '*DLR-gebied'* werd op datzelfde moment echter wel degelijk druk gekapt en werd er leefgebied van beschermde soorten in rap tempo vernield. Net zoals in het '*bouwgebied'*, '*plangebied'*, '*Ontwerpbestemmingsplangebied'*, '*het gebied van de geweigerde boommartervergunning'* of '*het gebied van de ecologische onderzoeken van DLR'.* Dáár werd allemaal wel gekapt en gold de wetgeving waar DLR/OZHZ zich aan behoorden te houden, als vanouds. Maar in de alternatieve werkelijkheid '*Project Vlietland* ' zag OZHZ géén activiteiten en géén overtredingen, zo liet ze namens GS aan de Voorzieningenrechter weten. De kapwerkzaamheden waren immers uit dat 'project' geknipt.

Met de naamswijziging hebben DLR/OZHZ naar behoefte de feitelijke werkelijkheid naar hun hand gezet. En dat had grote gevolgen.

<u>Verzoek aan Gedeputeerden werd niet gehonoreerd</u>

De Vrienden stuurden al in februari dit jaar een waarschuwing aan de betrokken gedeputeerden over deze kwestie. Ze vroegen daarbij om ingrijpen in dit zeer dubieuze scenario.

Heel ingewikkeld is dat ingrijpen niet, zo menen de Vrienden. Slechts het vaststellen dat er van partijen die namens GS spreken en handelen verwacht wordt dat zij begrippen gebruiken die sluitend te operationaliseren zijn en de feitelijke werkelijkheid volgen, volstaat. Er kan zelfs gekozen worden uit een scala van sinds jaar en dag ingeburgerde, eenduidige benamingen.

Uit de formulering van OZHZ in de recente Waarschuwingsbrief (eind juli '26) blijkt echter dat het verzoek van de Vrienden niet werd gehonoreerd. Die nieuwe Waarschuwingsbrief geldt namelijk weer uitsluitend voor het zelfverzonnen begrip '*Project Vlietland'*.

Dat lijkt te wijzen op voorsorteren op een nieuwe ronde bewust georganiseerde chaos en desinformatie, volgens hetzelfde scenario als afgelopen winter. De ferme toon in die Waarschuwingsbrief van OZHZ aan DLR moet dus met een flinke schep zout worden genomen. De reikwijdte ervan is zodoende niet alleen beperkt, maar óók flexibel.

Met deze formulering kan DLR bijvoorbeeld na het verstrijken van de verbodstermijn van de Voorzieningenrechter, gewoon weer vrolijk verder gaan met het ongeschikt maken van de laatste bosvakken voor beschermde dieren. Met een tweede ronde eigen rechter spelen dus. Ze kunnen de Waarschuwingsbrief van OZHZ buiten de orde stellen, de niet mis te verstane afwijzende beoordeling van Omgevingsdienst Haaglanden naast zich neer leggen, het kritische advies van de bezwarencommissie aan de laars lappen. Die slaan immers op 'Project Vlietland', maar de kapwerkzaamheden doen dat niet, zo kunnen ze GS (e.a.) opnieuw doen geloven. Dat werkte immers al eerder, toch? En teruggefloten worden door de rechter, duurt altijd wel een paar maanden, zeker als je ook die procedure weet te frustreren! Tegen die tijd is de ruimte voor de gewenste vakantiehuizen beschikbaar en de leefruimte voor al die lastige dieren ongeschikt gemaakt.

Kafkaëske toestanden

Het voorgaande levert een halucinant totaalbeeld op.

- DLR/OZHZ smokkelt in het Vlietland dossier een uiterst flexibel concept binnen, waardoor ze stukje bij beetje, met voorbijgaan aan de aangetoonde wettelijke bezwaren, de commerciële uitbating van het gebied denken te kunnen verwezenlijken. Een beproefd model.
- Toezichthouder OZHZ, -volgens mandaat handelend namens de in beginsel verantwoordelijke GS-, staat dit namens GS toe. Verdedigt deze juridische truc zelfs bij de rechter!
- Vergunningverlener ODH weigert daarentegen -namens dezelfde GS- een vergunning te verstrekken voor schadelijke handelingen richting boommarter. Ook wijzen zij op de andere vergunningplichtige dieren in Vlietland. De weigering houdt stand in bezwaar (maart 2025).
- ODH oordeelt kortgeleden (zomer 2026) -opnieuw namens GS- dat de argumenten van DLR om zonder die wettelijke verplichte vergunningen te mogen werken, niet deugen.
- GS zélf zet voorbeeldige stappen bij hun voornemen een relatief klein extra parkeerterrein bij het plangebied te realiseren (realisatie: najaar 2026). Zij laat serieus een zeer degelijk natuuronderzoek verrichten, vraagt een vergunning flora-en fauna-activiteit aan (die verleent wordt) en voegt bovenop de wettelijk verplichte compensatiemaatregels nog extra natuurontwikkelingsmaatregels toe.
- GS zet echter géén adequate stappen, nadat ze door betrokken burgers geattendeerd wordt op het model dat DLR/ OZHZ gebruikt en wat dat concreet voor de natuurwaarden betekent. Zodat dat model voor herhaling vatbaar blijft. Zodat Waarschuwingsbrieven, de weigering omgevingsvergunning, het afkeuren van alternatieven door ODH een wassen neus kunnen blijven.
- GS laat de afhandeling van een recente bezwaarzaak (Vrienden van Vlietland vs. OZHZ, zomer 2026) over aan de partij die in die bezwaarzaak onder vuur lag. De slager keurt zijn eigen vlees. Het leidt tot een juridisch dubieuze aanpak en mogelijk tot een beroepszaak. Én tot de formulering in voornoemde Waarschuwingsbrief, wat de mogelijkheid biedt tot een nieuwe ronde overtredingen.

Betrouwbare overheid

De Vrienden van Vlietland menen dat het voornemen om een betrouwbare overheid te willen zijn, bijvoorbeeld door contracten te respecteren, instemming verdient. In dezelfde lijn menen zij dat een betrouwbare overheid aktief de wet moet handhaven, want in feite zijn dat contracten voor, door en met de samenleving. En daarom behoort een betrouwbare overheid in te grijpen bij constructies die een correcte toepassing van die wetgeving aantoonbaar proberen te frustreren.

Herhaald verzoek aan Gedeputeerde Staten

De Vrienden herhalen daarom hun -inmiddels zéér dringende- verzoek aan GS: grijp in! Neem natuurbescherming, de betreffende wetgeving, de eigen bestuurlijke rol en geloofwaardigheid serieus! Kijk niet langer passief toe, terwijl een ordinaire juridische truc dat alles tot een lachertje reduceert.

Handel alsjeblieft met spoed, vóór 4 september a.s. Want vanaf dan geldt het verbod van de voorzieningenrechter niet meer. En start er mogelijk een nieuwe ronde natuurvernielingen in Vlietland. Opnieuw zonder vergunning of geautoriseerd legaal alternatief.

OZHZ gaf in februari 2026 bij de Rechtbank eindelijk toe dat het ‘vergunningvrije’ kapwerk wel degelijk onderhavig was aan de vergunningplicht voor flora-en fauna-activiteiten. Die zeer late erkenning van de wet richtte volgens alle door ons geraadpleegde deskundige ecologen heel veel natuurschade aan in Vlietland. Voorkom door nù in te grijpen dat die wettelijke verplichting opnieuw aan de kant kan worden

geschoven. Steeds opnieuw achteráf constateren dat de activiteiten van DLR onwettig waren, beschermt immers de hoge natuurwaarden in Vlietland niet: die zijn dan al vernield!

Er is bovendien inmiddels een zéér grote hoeveelheid betrouwbare gegevens beschikbaar om op z'n allerminst vast te kunnen stellen dat er gerede twijfel is aan de legitieme mogelijkheden om de plannen van DLR te kunnen realiseren. Dus stop de 'salamitactiek'[2] van deze projectontwikkelaar: het stap voor stap ongeschikt maken van het gebied voor beschermde diersoorten. Stop dat tot onomstotelijk vaststaat welke wettelijke mogelijkheden er wel of niet zijn voor deze bouwplannen.

De Vrienden zien uw reactie graag tegemoet.

Dank voor uw aandacht en met vriendelijke groet,

Namens bestuur Vereniging Vrienden van Vlietland, Leidschendam,

voorzitter,

bestuurslid.

[2] De salamitactiek is een methode waarbij je een groot doel, plan of onderhandeling opdeelt in heel kleine stapjes. Elk klein stukje lijkt op zichzelf onschuldig of makkelijk te accepteren. Pas aan het einde zie je de grote verandering, omdat alle kleine stapjes bij elkaar opgeteld een groot effect hebben.